

Список використаних джерел:

1. Гроші та кредит : підручник / М. І. Савлук, А. М. Мороз, М. Ф. Пуховкіна та ін.; за заг. ред. М. І. Савлука. – К. : КНЕУ, 2001. – 599 с.
2. Дзюблюк О. В. Валютна політика : підручник / Дзюблюк О. В. – К. : Знання, 2007. – 422 с.
3. Пасічник О. В. Валютно-курсова політика та механізм її реалізації в Україні: автореф. дис. на здобуття наук ступеня канд. екон. наук : О. В. Пасічник ; Київ. Нац. екон. ун-т. – К., 2004. – 19 с.
4. Національний банк України [Електронний ресурс] : офіційний веб-сайт. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/>

Гелант А.І.

студентка,

Науковий керівник: Пернарівський О.В.

кандидат економічних наук, доцент,

Національний університет державної податкової служби України

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПОСЛУГ

Український ринок сьогодні перебуває на етапі розвитку і на ньому спостерігається попит на нові фінансові продукти. Основними шляхами збереження заощаджень є вкладення коштів на банківські депозитні рахунки і в нерухомість. Однак ставки за депозитами знижуються, а на ринку нерухомості існують проблеми з ліквідністю. У таких умовах інститути спільного інвестування (далі ІСІ) пропонують інший альтернативний шлях ефективного інвестування.

В цілому, інститути спільного інвестування можна визначити як законодавчо встановлених фінансових посередників між інвесторами й емітентами. Відповідно до Закону України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)» № 2299-III від 15 березня 2001 року в Україні під ІСІ розуміють корпоративні або пайові інвестиційні фонди. Діяльність таких фондів пов'язана з об'єднанням (залученням) коштів інвесторів з метою одержання прибутку від вкладення в цінні папери інших емітентів, корпоративні права і нерухомість [2, с. 82-88].

Інвестиційна діяльність є основною передумовою для створення ефективної економіки та розвитку ринкових відносин в Україні. Стимування інвестиційної активності внутрішніх і закордонних інвесторів за рахунок сформованого несприятливого інвестиційного середовища веде до зниження загальних макроекономічних показників

та зниженню ефективності всіх сфер економіки. Все це зумовлює необхідність аналізу сучасного стану інвестиційної діяльності в Україні, виявленню проблем та шляхів їх вирішення задля активізації інвестиційних процесів [1, с. 7-9].

Характеризуючи сучасний стан інвестицій в Україні, можна зазначити, що на даний момент наша держава не здобула серйозних досягнень у забезпеченні національної конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості. В Україні спостерігається непропорційний розподіл обсягів залучення інвестицій у регіони України: 87,9% всіх залучених прямих іноземних інвестицій надходить до восьми регіонів, а саме Дніпропетровської, Донецької, Харківської, Київської, Львівської, Одеської, Запорізької областей, Автономної Республіки Крим та до м. Київ, які на сьогодні вже є економічно розвинутими та найбільш привабливими для іноземних інвесторів. Таке спрямування прямих іноземних інвестицій та капітальних інвестицій в регіональному розрізі не сприяє рівномірному соціально-економічному розвитку регіонів та посилює подальше збільшення розриву у їх розвитку [4].

В економіку України у I кварталі 2013 року іноземними інвесторами вкладено 1559,7 млн.дол.США прямих іноземних інвестицій, що становить 176,2 відсотка до відповідного періоду 2012 року. Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій на 1 квітня 2013 р. становив 55708,9 млн.дол. США, що на 1,3 відсотка більше обсягів інвестицій на початок 2013р., та в розрахунку на одну особу населення складає 1226,7 дол. США. До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає понад 82% загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр – 17692,2 млн.дол.США, Німеччина – 6124,0 млн.дол.США, Нідерланди – 5260,8 млн.дол.США, Російська Федерація – 3814,8 млн.дол.США, Австрія – 3420,4 млн.дол.США, Велика Британія – 2609,0 млн.дол.США, Віргінські Острови – 2253,7 млн.дол.США, Франція – 1761,1 млн.дол.США, Швеція – 1700,0 млн.дол.США та Швейцарія – 1160,6 млн.дол.США [4].

В Україні дотепер не створено обґрунтованої системи державної підтримки інвестиційної діяльності підприємств. Як наслідок цього, в інвестиційній діяльності країни утворилося замкнуте коло, коли недоінвестування народного господарства посилює спад виробництва, що, в свою чергу, спричиняє зниження інвестиційних можливостей суб'єктів господарювання та держави [3, с. 47-59].

Серед основних факторів, що стримують активність інвестиційних процесів виділяють наступні: зниження фінансових можливостей бюджетів усіх рівнів, а також господарюючих суб'єктів та населення; недосконалість і часті зміни законодавчої і нормативно-правової бази; слабка розвиненість фондового ринку і ринку капіталів; відсутність

системи страхування ризику інвесторів; нестабільна політична ситуація в країні [2, с. 61-79].

Інвестиційна діяльність в Україні потребує формування позитивного інвестиційного клімату, основними рисами якого повинна стати досконала законодавча база, політична стабільність у країні та високий рівень захищеності інвестора. Досягнення високого рівня привабливості інвестиційного клімату та подолання інших існуючих проблем можливо лише завдяки виваженій та своєчасній інвестиційній політиці держави, яка повинна спиратися на зарубіжний досвід та реалізовувати пріоритетні напрями сприяння інвестиційної активності в Україні. З метою покращення інвестиційного клімату в Україні необхідно провести ряд заходів, націлених на створення і функціонування стабільної економіки. До таких можна віднести: підвищення рівня загального розвитку регіону та рівня розвитку інвестиційної інфраструктури; покращення демографічної характеристики; контроль рівня криміногенних, екологічних та інших ризиків; удосконалення нормативно-правової бази інвестування, забезпечення стабільності у податковому законодавстві, вдосконалення нормативно-правової бази інвестування, зміцнення договірної дисципліни, створення системи гарантій стабільності для забезпечення довгострокового фінансування інвестиційних проектів тощо.

Розробка та реалізація інвестиційної стратегії і тактики має базуватися на всебічно відпрацьованих економіко-математичних моделях і сценаріях, які мають важливе значення як на державному, так і на регіональному рівнях [1, с. 16-19].

Список використаних джерел:

1. Івахненко І.С. Інвестиційна діяльність в Україні: сучасний стан та можливості її активізації // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 2.
2. Лазебник Л. Л. Інвестиційний клімат та економічна мотивація іноземного інвестування в Україні / Л. Л. Лазебник // Фінанси України. – 2010. – № 4.
3. Марцин В. Удосконалення державного регулювання інвестиційної діяльності в економіці України // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – № 5.
4. Статистична інформація Державного комітету статистики України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// www.ukrstat.gov.ua](http://www.ukrstat.gov.ua)